

[Bjørn Poulsen.]

mindste havde sat en bundgrænse for, hvor små disse kratbevoksninger egentlig må være, og hvordan de skal se ud.

Så en lille ting mere af rent miljømæssig art: Hvorfor skal alle vores træer her i landet stå i række og geled? Er der nogen grund til, at alle disse mange små skove skal være så velfriserede? De ser faktisk vældig pæne ud, som de ser ud i dag, så jeg synes slet ikke, der er grund til i hvert fald at ændre på den del af sagen.

Jeg må desværre til landbrugsministeren sige, at vi altså stemmer imod forslaget, da vi synes, det er et meget, meget unødvendigt forslag. Der havde været betydelig mere fornuft i det, hvis man virkelig var begyndt at tænke på at udvide det skovbrug, der er rentabelt i forvejen, og eventuelt bruge nogle tilskud dér, eventuelt sætte nogle andre krav på papir herhjemme. Man har jo i betænkninger skrevet noget om vores meget store forbrug af råtræ og den slags ting og om eventuelt at begynde at tænke på at bruge nogle andre råstoffer til lave papir af. Der var så mange andre vide sigter med lovgivning for dette folketing, så jeg synes ærligt talt, at dette forslag er lidt af et bluffnummer.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg bemærkede under hr. Bjørn Poulsens forrige tale, at han henvendte sig til de parlamentariske vante partier her i salen. Hvis hr. Bjørn Poulsen efter parlamentarisk skik havde henvendt sig under udvalgsbehandlingen, eller ved andenbehandlingen eller på andre tidspunkter, om denne lovgivning, kunne han have fået en hel række svar på de spørgsmål, han nu stiller her umiddelbart før afstemningen ved tredje behandling. Hvis han henvendte sig til nogle af de mere parlamentariske vante i sin gruppe, ville han få at vide, at det er den måde, man foretager udvalgsarbejde på.

Jeg skal derfor ikke give mig til at holde et stort foredrag om, hvordan disse midler skal anvendes. Det er en forsøgsordning, det vil jeg gerne sige, og det er et forsøg, som vi tror der er mulighed for at få meget fornuftigt ud af, ikke alene i miljømæssig henseende, men også når det drejer sig om selve skovbrugsdriften. Jeg kan måske i al stilfærdighed sige til hr. Bjørn Poulsen, at hvis man skal have noget ud af sine skove, så er det faktisk nødvendigt, at træerne står sådan nogenlunde i række, og at der er ryddet ud imellem dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 108 stemmer mod 41.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af postloven.

(Lovforslag nr. L 218. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Otto Mørch (S):

Jeg kan kort meddele, at udvalget om offentlige arbejder har haft lovforslaget til behandling i et udvalgsmøde efter dets andenbehandling her i tinget, og et flertal – socialdemokratiets, fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget – indstiller herefter lovforslaget til endelig vedtagelse.

Et mindretal – socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget – indstiller lovforslaget til forkastelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 134 stemmer mod 14.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger inden for ældreomsorgsområdet. (Midlertidig forhøjelse af refusionsprocenten for hjemmehjælp).
(Lovforslag nr. L 215. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Tastesen (S):

Heller ikke om denne sag foreligger der nogen skriftlig tillægsbetænkning, men jeg kan meddele, at socialudvalget efter anden behandling har behandlet lovforslaget i et møde, og resultatet af dette møde er, at samtlige 9 partier, der er repræsenteret i socialudvalget, anbefaler tinget at stemme for dette lovforslag, der jo har et beskæftigelsesfremmende sigte og et forebyggende sigte inden for ældreomsorgen.

Henrik Toft (V):

Ved anden behandling sagde vi, at vi ville gøre rede for vor stilling til forslaget her ved tredje behandling, og hr. Tastesen har allerede meddelt vor stillingtagen. Men vi rejste ved anden behandling spørgsmålet om udnyttelsen af hjemmehjælperne og deres uddannelse. Jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed til at afæske socialministeren et svar på, om hun er villig til med socialudvalget i den kommende samling at tage spørgsmålet om deres uddannelse, som vi godt kunne tænke os skulle gå noget mere i retning af de praktisk betonede fag. Det, det drejer sig om, er, at vi får dem udnyttet bedst muligt, og der er noget med kommunikationen imellem de forskellige led, som har med dette område at gøre, som vi gerne vil se på. Det vil jeg gerne bede socialministeren svare på.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Forinden vi går til afstemning om udvidelse af hjemmehjælpen, har jeg to spørgsmål til socialministeren, som jeg gerne vil bede socialministeren om at bekræfte. For det første at det ikke er en betingelse ved besættelsen af de nye stillinger, at man forinden har gennemgået hjemmehjælperuddannelsen, og for det andet at der ikke stilles for strenge krav til uddannelsen af de hjemmehjælperne – og det er jo en meget stor kategori, nemlig 18.000 – der gennem mange år har udført et godt arbejde uden at have gennemgået den nugældende uddannelse.

Grethe Philip (RV):

Vi har under udvalgsarbejdet bl. a. drøftet spørgsmålet om forbindelsen mellem hjemmehjælperne og hjælpemiddelcentralerne, som jo nu er under opbygning rundt om i amtskommunerne. Jeg finder det overordentlig vigtigt,

at den opbygning sker hurtigt og intensiveres. Der er jo en meget nær forbindelse imellem det forslag, vi her har til behandling – udviklingen og udvidelsen af antallet af hjemmehjælperne – og så det, der foregår ude i hjælpemiddelcentralerne.

Noget af formålet med hjemmehjælperne er bl. a. at udskyde tidspunktet for indlæggelse på plejehjem, eventuelt at hjælpe den ældre så meget, at indlæggelse helt kan undgås. Jeg tror, man knap nok er helt klar over, hvor stor rolle det spiller for de ældre, at de i rette tid får hensigtsmæssige hjælpemidler. Og jeg vil gerne opfordre ministeren til her at bekræfte, at man under den kommende tilrettelæggelse af uddannelsen af hjemmehjælperne vil sikre, at de er helt klar over, hvilken hjælp der kan fås fra hjælpemiddelcentralerne, så de kan være et velegnet mellemlid imellem de gamle, i hvis hjem de kommer, og socialkontoret, som skal tage beslutning om, hvilke ydelser der kan gives i form af hjælpemidler i hjemmet.

Der er også en anden ting, jeg gerne vil nævne. Der er allerede nu betydelige flaskehalse for uddannelsen af hjemmehjælperne. Jeg ved, at der har været rejst spørgsmål i kommunerne, om der kunne gives tilladelse til, at noget af denne uddannelse gik over på kommunalt eller amtskommunalt plan, og jeg vil gerne ved denne lejlighed spørge ministeren, hvordan hun ser på, at der gives mulighed for, at kommuner eller amtskommuner selv kan tage uddannelsen op. Formålet med det skulle jo være, at de lokalt ude omkring hurtigere kunne tilpasse sig, når der var brug for, at flere hjemmehjælperne blev uddannet.

Tove Jørgensen (DKP):

Ministeren har i sine bemærkninger til lovforslaget nævnt, at det skulle indebære nogle dæmpninger på plejehjemsbyggeriet, og at der ville blive fremsat lovforslag i den retning i næste samling. Jeg vil godt høre, om ministeren kan bekræfte, at med de 2.000 hjemmehjælpsstillinger, der nu bliver, så når man ikke engang op på det niveau, som man havde før 1976. Jeg er vidende om, at man i Københavns kommune på budgettet for 1978 arbejder med en udvidelse af hjemmehjælpen, men at den ikke engang når op på det niveau, den havde i 1976.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne sige til hr. Henrik Toft, at jeg

[Socialministeren.]

er villig til at komme til samråd i socialudvalget og redegøre for, hvad jeg forestiller mig med hensyn til uddannelsen af hjemmehjælpere. Der ligger en betænkning for øjeblikket, og jeg mener, at man her i høj grad har tilgodeset den praktiske side af uddannelsen, men som sagt, jeg er da villig til at drøfte det i socialudvalget.

Fru Karen Thurøe Hansen spurgte, om det skulle være en betingelse ved besættelse af de nye stillinger, at man havde gennemgået uddannelsen. Dertil kan jeg sige, at det er det ikke. Det er meningen, at man inden for et år skal have tilbudt mulighed for uddannelse. Der vil heller ikke for de ældre hjemmehjælpere – dem, der har været længere tid i arbejde – blive stillet meget strenge betingelser. Vi lemper betingelserne for dem. F. eks. vil man af hjemmehjælpere med 4 års anciennitet kun kræve en uddannelse på 2 uger.

Jeg er meget enig med fru Grethe Philip i, at det er vigtigt, at hjemmehjælperne er bekendt med, hvilke hjælpemidler der kan fås over hjælpemiddelcentralerne. Der har været nedsat en arbejdsgruppe i socialstyrelsen, som arbejder med at intensivere udbygningen af hjælpemiddelcentralerne, således at man kan få bedre udnyttelse af de muligheder, der allerede findes i dag eller vil komme i fremtiden.

Vi forhandler for tiden med amter og kommuner om den nye uddannelse, og jeg tror, vi er ved at finde en rimelig form. Uddannelsen skal styres centralt, men amter og kommuner er indstillet på at samarbejde med os omkring denne sag, og det skal køres ude i amterne, hvor man ønsker det, og i kommunerne, hvor man ønsker det.

Må jeg endelig nævne, at socialudvalget ikke har kunnet tilslutte sig de bemærkninger, jeg er kommet med i forbindelse med lovforslaget, og det vil derfor være sådan, at jeg vil forelægge disse ting for finansudvalget i form af aktstykker, således at alle de ændringer, der skal foretages på området, vil blive forelagt det samlede folketing.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg ved ikke, om det var en forglemmelse, men jeg fik ikke svar fra ministeren på, om det er rigtigt, at de 2.000 hjemmehjælpspladser, der nu etableres, ikke engang svarer til den nedgang, der har været på hjemmehjælpsområdet. Det ville jeg meget gerne have at vide.

Socialministeren (Eva Gredal):

Der er i udbygningsplanerne regnet med en fremgang på 1.700 hjemmehjælpere, og når man dertil lægger 2.000 yderligere, så er det en fremgang i forhold til i dag.

Formanden:

Ja, nu er det de korte bemærkninger tid.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg spurgte, om det var en fremgang i forhold til den nedgang, der tidligere har været, om man altså når op på det gamle niveau?

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er ikke bekendt med nogen nedgang, og det har fru Tove Jørgensen heller ikke dokumenteret herfra.

Formanden:

Vi plejer ikke at diskutere ved hjælp af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Det fremgår bl. a. af Københavns kommunes budget for 1978.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 148 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.02.

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere).

(Lovforslag nr. L 216. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77. Tillægsbetænkning 1/9 77).